

[Start](#) > [Webb-tv](#) >

Dialog med den iranska oppositionen i exil (Interpellationsdebatt 18 september 2025)

Interpellationsdebatt 18 september 2025 23 minuter 54 sekunder

Dialog med den iranska oppositionen i exil

Anförandelista

00:28 [Utrikesminister Maria Malmer Stenergard \(M\)](#).

02:06 [Nima Gholam Ali Pour \(SD\)](#).

06:10 [Sara Gille \(SD\)](#).

09:57 [Utrikesminister Maria Malmer Stenergard \(M\)](#).

 [Dela/Bädda in](#)

 [Ladda ner](#)

Protokoll från debatten

Anföranden: 9

Anf. 1 Utrikesminister Maria Malmer Stenergard (M)

► [Hoppa till anförandet i videospelaren](#)

Maria
Malmer
Stenergard
(M) >

Fru talman! Nima Gholam Ali Pour har frågat mig hur jag och regeringen ser på utvecklingen i Iran och dess påverkan på Sveriges och EU:s relationer med den iranska regimen, vilka åtgärder Sverige vidtar för att förstärka dialogen med den iranska oppositionen samt huruvida jag och regeringen överväger att, i likhet med hanteringen av Venezuela, stödja en demokratisk opposition.

Som regeringen har konstaterat i flera tidigare interpellationssvar, och även i svar på riksdagsfrågor, fortsätter situationen vad gäller mänskliga rättigheter i Iran att vara mycket allvarlig. Vi har till exempel sett en oroväckande ökning av antalet dödsstraff under det senaste året och en hårdnande repression på många områden i spåren av både demonstrationerna efter Jina Aminis död 2022 och konflikten med Israel. Samtidigt bär Iran ett stort ansvar för den negativa utvecklingen både i Mellanöstern och för säkerhetsrisker i väst.

Regeringen lyfter regelbundet den allvarliga situationen i Iran – inte minst för kvinnor och flickor samt etniska och religiösa minoriteter – i bilaterala kontakter på olika nivåer, inklusive i mina samtal på utrikesministernivå.

Tillsammans med övriga EU och internationella partner fortsätter Sverige att verka för ett starkt internationellt tryck, som effektivt motverkar repressionen och stöder individers och människors legitima krav på respekt för sina mänskliga rättigheter.

Anf. 2 Nima Gholam Ali Pour (SD)

► [Hoppa till anförandet i videospelaren](#)

Nima
Gholam
Ali

Pour (SD) >

Fru talman! Den iranska regimen är fallfärdig. Tolvdagarskriget mellan Iran och Israel avslöjade hur korrupt och misslyckad mullornas regim är. Trots att mycket av Irans resurser avsatts för vapen och stöd till terroristorganisationer hade landet knappt något försvar att sätta emot Israels angrepp, och Israel lyckades även genomföra attacker inifrån Iran. De terroristorganisationer som mullornas regim hade stött i decennier var i stort sett utslagna.

Bortsett från att den iranska regimen militära doktrin har visat sig vara värdelös har inte heller regimen ideologi någon förankring bland befolkningen. Den muslimska slöjan, som en gång i tiden var ett attribut för landsbygdsbor och mycket religiösa kvinnor i Iran, har i dag blivit till en symbol för ett våldsamt förtryck. Jag är rätt säker på att den dagen den här regimen faller kommer många kvinnor i Iran att bränna sina slöjor. Mullornas regim har väckt ett starkt hat mot islam bland befolkningen som inte fanns där innan, och detta är ett tydligt tecken på hur regimen ideologi saknar legitimitet bland stora delar av befolkningen.

Detta märks också bland iranier som tar sig utomlands. De är ofta mycket kritiska till islam. Man kan faktiskt seriöst ställa frågan om Iran över huvud taget kommer att förbli ett muslimskt land efter att denna regim faller. Ekonomiskt, ideologiskt, förtroendemässigt och geopolitiskt sett har mullornas regim ingen framtid. Det borde vara tydligt även för utrikesministern.

Frågan är när västerländska länder kommer att vända sig till ett alternativ i stället för att föra samtal med en regim som under väldigt lång tid har visat att den inte är intresserad av fred. Det är därför jag har ställt frågan till utrikesministern om möjligheten finns att regeringen stöder en demokratisk opposition i stället för att legitimera mullornas regim. Om man väljer att fortsätta dialogen med mullornas regim kan man undra vad utrikesministern och Sverige får ut av en sådan dialog.

Det här är en regim som tagit flera svenskar som gisslan och torterat dem. De håller fortfarande en svensk medborgare som gisslan i Iran.

Det har länge varit uppenbart att denna regim bara förstår sig på ett språk, och det är våldet. De använder sig av våld för att uppnå sina mål, och de förstår sig inte på något annat än våld. Därför kan man undra vad Sverige kan uppnå genom att fortsätta samtala med en sådan regim.

Det här är en isolerad regim som använder diplomatiska relationer med länder som Sverige för att legitimera sin existens och sina värderingar. Det såg vi under det

socialdemokratiska styret när mullornas regim insisterade på att svenska kvinnliga ministrar och statssekreterare skulle bära slöja när de besökte Iran. Det handlar om att genom diplomatiska relationer med länder som uppfattas som jämställda legitimera ett kvinnofientligt förtryck. Man vill från regimens sida förmedla till den iranska befolkningen att världen accepterar det islamistiska förtrycket och att omvärlden inte stöder protesterna i Iran.

Därför är fortsatta relationer med denna fallfärdiga regim är problematiska och blir till en krycka för denna regim. Jag vore tacksam om utrikesministern kan berätta vad Sverige får ut av en dialog med mullornas regim i stället för att inleda en dialog med krafter som vill ha demokrati, fred och frihet.

Anf. 3 Sara Gille (SD)

► [Hoppa till anförandet i videospelaren](#)

Sara
Gille (SD) >

Fru talman! Iran styrs inte av en regering. Det styrs av en blodig islamistisk sekt, en terrorapparat. De hänger ungdomar i lyktstolpar. De fängslar kvinnor för att de vägrar bära slöja. De torterar oppositionella till döds. Det är ett fängelse för nästan 90 miljoner människor.

Amnesty och FN rapporterar att minst 853 personer avrättades i Iran 2023, 975 under 2024 och redan över 840 i år. Det är den högsta nivån på ett decennium. Iran är också ett av de länder i världen som avrättar flest kvinnor. Mer än hälften av avrättningarna gäller påstådda narkotikabrott, ofta efter skenrättegångar utan advokat och med framtvingade erkännanden. FN visar dessutom att balucher och kurder drabbas oproportionerligt hårt, och Iran är ett av få länder som fortfarande avrättar minderåriga. Barn så unga som 17 år har hängts. Det är barnamord sanktionerade av staten.

Fru talman! Låt oss kalla det vid dess rätta namn: den islamistiska regimen i Teheran är ett brott mot mänskligheten. Opinionsundersökningar visar att en överväldigande majoritet av iranierna avvisar mullornas regim. När 80 procent säger nej till islamism och ändå möts av kulor och hängsnaror är det tydligare än någonsin att mullorna inte representerar folket.

Samtidigt försöker regimen tysta sitt folk även digitalt. Efter protesterna 2022 stängdes internet ned i hela provinser för att hindra människor från att organisera sig och världen från att se övergreppen.

Fru talman! Iran är i dag inte bara ett hot mot sitt eget folk. Revolutionsgardets Qudsstyrka beväpnar och stöder Hizbollah, Hamas och huthierna. Deras raketer, bomber och terrordåd bär mullornas fingeravtryck.

Hotet når också oss. Revolutionsgardet har planerat och genomfört attacker i Danmark, Frankrike och Tyskland. Säpo har varnat för iranska nätverk även här i Sverige, där regimkritiker lever under hot. USA har redan terrorstämplat revolutionsgardet. Varför har inte EU gjort detsamma? EU har infört sanktioner mot över 230 individer och 44 organisationer, men linjen måste skärpas ytterligare. Internationellt tryck fungerar bara när det backas upp av tydliga nationella initiativ.

Fru talman! En regim som hänger sina medborgare, förtrycker minoriteter, exporterar terror runt om i världen och använder rättsväsendet som ett vapen för förföljelse förtjänar inte att normaliseras. Den förtjänar isolering. Sverige måste erkänna oppositionens roll, öppna kanaler för exilorganisationer och ge politiskt stöd till de krafter som kämpar för frihet. Det kräver mod, det kräver vilja och det kräver handling. När tänker regeringen sluta gömma sig bakom diplomatiska fraser och i stället klart och tydligt deklarerar att Irans regim är illegitim och att Sverige står på folkets sida?

Anf. 4 Utrikesminister Maria Malmer Stenergard (M)

► [Hoppa till anförandet i videospelaren](#)

**Maria
Malmer
Stenergard**
(M) >

Fru talman! Till att börja med är det när det gäller Nima Gholam Ali Pours hänvisning till Venezuela viktigt att understryka att Sverige erkänner stater som sådana och inte regeringar.

Med detta sagt är utvecklingen i Iran naturligtvis djupt oroande. Det finns stora brister vad gäller respekten för mänskliga rättigheter, och fredliga demonstrationer slås hårdhänt ned. Alla de som trots dessa hinder står upp för demokrati, frihet, jämlikhet och jämställdhet förtjänar givetvis Sveriges fulla stöd.

Sverige och EU har därför återkommande markerat tydligt mot Irans repression, till exempel genom skärpta sanktioner mot dem som på allvarliga och systematiska sätt kränker mänskliga rättigheter i Iran eller för den iranska regimens räkning. De som begår eller möjliggör sådana handlingar ska få sina tillgångar frysta, och de ska stoppas från att resa in i EU; de är inte välkomna här. Regeringen fortsätter också att verka för EU-enighet för att lista Islamiska revolutionsgardet, IRGC, under EU:s sanktionsregim mot terrorism.

När det sedan gäller frågan om diplomatiska kontakter är ett viktigt område Irans kärntekniska program. Sverige och EU har varit mycket tydliga med att Iran aldrig kan tillåtas utveckla eller anskaffa kärnvapen. En förhandlingslösning är det bästa och mest hållbara sättet att hantera den frågan, och vi uppmanar till återupptagna sådana förhandlingar. Där spelar också EU och de stora europeiska länderna en väldigt viktig roll.

Sedan vill jag understryka det som Sara Gille sa om dödsstraffet. Det är omänskligt och oåterkalleligt, och Sverige tillsammans med övriga EU fördömer dess tillämpning under alla omständigheter. Utvecklingen i Iran vad gäller dödsstraffet är mycket oroande. Vi lyfter detta både i våra bilaterala samtal med iranska företrädare, i EU-uttalanden och inom FN-systemet. Detta är en fråga som vi naturligtvis följer mycket nära.

Slutligen vill jag kommentera Sara Gilles påpekande om iransk säkerhetshotande verksamhet i Sverige. Att statliga aktörer, i det här fallet Iran, enligt Säpos bedömning bedriver säkerhetshotande verksamhet är mycket allvarligt och naturligtvis helt oacceptabelt. Regeringen har framfört detta till Iran vid upprepade tillfällen, även på politisk nivå. Vi för också en dialog om dessa frågor med våra allierade och partner inom EU och Nato.

Vi bedriver också ett fortsatt oförtrutet arbete för att Ahmadreza Djalali ska släppas fri av humanitära skäl.

Anf. 5 Nima Gholam Ali Pour (SD)

► [Hoppa till anförandet i videospelaren](#)

**Nima
Gholam
Ali
Pour (SD)** >

Fru talman! För bara några dagar sedan publicerades en vetenskaplig artikel av Ardavan Khoshnood, där han redogör för hur regimen i Iran har börjat använda sig av kriminella grupper för att genomföra terrorattentat i andra länder. Även om vi har sett detta i Sverige först på senare år har mullornas regim arbetat på detta sätt länge. Redan 2011 försökte Islamiska revolutionsgardet använda sig av en knarkkartell för att mörda

Saudiarabiens ambassadör i USA.

Detta är inte tecken på desperation, utan det är en medveten strategi från den iranska regimen. Det handlar om att mullornas regim vill använda sig av våldsverkare i andra länder, som har en viss kulturell förankring och dessutom rätt att vistas i landet. Regimen i Iran kan också dölja sin inblandning genom att använda sig av kriminella grupper. Redan 2024 meddelade Säkerhetspolisen att regimen i Iran använder dessa metoder i Sverige.

Detta är en av många avskyvärda metoder som regimen i Iran använder i Sverige. En annan är att använda sig av shiamuslimska organisationer och moskéer. Man kan klart säga att regimen i Iran inte har någon som helst respekt för svensk suveränitet utan gång på gång har försökt genomföra terrorattentat i Sverige. Viktigt att nämna i sammanhanget är också att det i dag finns människor i Sverige som har polisskydd för att de är hotade av mullornas regim.

Detta är självklart inte bara något som drabbat Sverige. För ett år sedan genomförde regimen i Iran attacker mot ett kafé och en synagoga i Australien. Jag skulle nog säga att det inte finns någon främmande makt som under de senaste åren använt så mycket våld både i Sverige och i övriga västvärlden som mullornas regim.

Frågan är: När når vi den gräns där vi slutar föra samtal med dessa våldssverkare och börjar föra samtal med en demokratisk opposition som vill ha fred i Mellanöstern men som också respekterar internationell rätt? Jag menar att vi har passerat den gränsen för länge sedan och att samtalen och dialogen med mullornas regim borde ha avbrutits för länge sedan. Det är uppenbart att mullornas regim inte har någon som helst respekt för sina motparter. Om mullornas regim använder kriminella nätverk i Sverige för att genomföra terrorattentat har man ingen som helst respekt för utrikesministern, regeringen eller det svenska folket.

Jag tror inte att det är så kontroversiellt att säga att denna regim inte borde vara välkommen i Sverige och att det inte finns någonting att prata om så länge denna regim fortsätter att använda sig av kriminella nätverk i Sverige. Det är inte ett kontroversiellt uttalande. När det växer fram en opposition i exil mot denna regim är det inte heller kontroversiellt att inleda en dialog med denna opposition.

I slutändan handlar det om att svenska medborgare kan leva ett tryggare liv, oavsett om de befinner sig i Sverige eller åker till Iran. Mullornas regim hotar svenska medborgare i Sverige genom sitt samarbete med kriminella nätverk. Samtidigt vet vi att svenska medborgare kan tas som gisslan i Iran – det har hänt gång på gång. Det blir märkligt när samtal förs med en regim som så öppet visar att man skadar svenska medborgare och saknar all respekt för tryggheten i Sverige.

Anf. 6 Sara Gille (SD)

► [Hoppa till anförandet i videospelaren](#)

Fru talman! När diktaturer mötts av tydliga ställningstaganden har deras grepp om makten börjat vackla. Vi såg det i Venezuela, när EU erkände

Sara
Gille (SD) >

oppositionen, och i Sydafrika, när apartheidregimen isolerades. Samma sak gäller i Iran. En regim som förlorar sin internationella legitimitet förlorar också sin styrka.

Men Iran faller inte bara på sin brutalitet. Regimen är bankrutt. Inflationen ligger på 40 procent, och valutan har tappat över 90 procent av sitt värde sedan 2018. Enligt Världsbanken lever omkring 30 procent av befolkningen i fattigdom. Samtidigt kontrollerar revolutionsgardet stora delar av ekonomin och berikar sina egna ledare medan vanliga människor inte har råd med bröd eller medicin. Man svälter sitt eget folk men finansierar krig utomlands, med vapen till Hizbollah och Hamas och drönare till Ryssland.

Sverige bör därför omedelbart erkänna oppositionens legitimitet, ge säkerhetsgarantier för regimkritiker i exil och införa hårdare sanktioner mot regimens nyckelpersoner. En regim som förslavar kvinnor och dödar sina egna barn har ingen rätt att styra.

Fru talman! Regimen i Teheran ska inte mötas med bara dialog. Den ska mötas med isolering, sanktioner och öppet stöd till dem som kämpar för frihet. Jag frågar därför utrikesministern: När tänker regeringen ta det steget?

Anf. 7 Utrikesminister Maria Malmer Stenergard (M)

► [Hoppa till anförandet i videospelaren](#)

Maria
Malmer
Stenergard
(M) >

Fru talman! Jag vill vara mycket tydlig med att Sverige har en regelbunden dialog med olika aktörer som kämpar för att det iranska folkets mänskliga rättigheter ska respekteras, inklusive civilsamhällets organisationer. En värdefull arena för detta är FN, där det finns flera forum och mekanismer. Där kan Sverige tillsammans med likasinnade och i dialog med bland annat exiliranska civilsamhällesorganisationer regelbundet hålla Iran ansvarigt.

Det handlar bland annat om den årliga resolutionen i FN:s generalförsamling om mänskliga rättigheter i Iran, FN:s specialrapportör för situationen för mänskliga rättigheter i Iran och den oberoende utredningsmekanism som har i uppdrag att utreda händelser i Iran och också möjliggöra ansvarsutkrävande, vilket är viktigt.

Ett annat exempel är att både statsministern och kulturministern träffade Taghi Rahmani, make till fredspristagaren Narges Mohammadi och själv en framstående regimkritiker, för att diskutera situationen i Iran i samband med att han å Narges vägnar mottog Nobelpriset.

Jag vill också lyfta fram att det finns goda skäl att upprätthålla en dialog, inte minst när det rör konsulära fall. Även om vi avskyr att Iran tillfångatar svenska medborgare behöver vi göra allt i vår makt för att de ska släppas fria, och det gör den här regeringen.

Anf. 8 Nima Gholam Ali Pour (SD)

► [Hoppa till anförandet i videospelaren](#)

Nima
Gholam
Ali
Pour (SD) >

Fru talman! Jag vill tacka utrikesministern för debatten. Det framkom i alla fall att vi har olika åsikter.

Det fanns tidigare en utrikespolitik som fördes i Sverige där man hade förhoppningen att mullornas regim skulle reformeras och att Sverige då skulle utveckla en bra relation till regimen i Iran. Men den utrikespolitiken är förlegad. I dag ser vi tydligt att regimen i Iran kommer att störtas, antingen på kort sikt genom att externa aktörer intervenerar eller på lång sikt genom ett folkligt uppror.

Det finns ingen framtid för regimen. Det är en svag regim som knappt har någon legitimitet och vars makt är helt och hållet baserad på våld. Ett sådant styre brukar förr eller senare falla, som vi såg i Syrien. Det gick rätt snabbt.

I en sådan situation borde Sverige gå före och inleda en dialog med de oppositionella krafter som finns i exil. Nästan alla av dem är demokratiska och kämpar för mänskliga rättigheter. Det är krafter som delar en värdegemenskap med Sverige och västvärlden. Att Sverige sträcker ut handen till demokratiska krafter som vill se ett regimskifte i Iran är det svar som Sverige behöver ge mullornas regim med tanke på den terrorverksamhet som den regimen bedriver i Sverige.

Jag kan garantera utrikesministern att fortsatt passivitet kommer att resultera i att mullornas regim fortsätter att ta sig otillbörliga friheter i Sverige och i slutändan lyckas genomföra ett terrorattentat där svenska medborgare skadas.

Anf. 9 Utrikesminister Maria Malmer Stenergård (M)

► [Hoppa till anförandet i videospelaren](#)

Fru talman! Jag vill börja med att tacka interpellanterna för att de tar upp denna viktiga fråga, som verkligen tål att debatteras. Jag välkomnar att det

Maria Malmer finns ett starkt engagemang i riksdagen och i Sverige för det iranska folkets fri- och rättigheter.

Stenergard

(M) > Det är viktigt att omvärlden också fortsätter att uppmärksamma det som sker i Iran. Sverige fortsätter att bidra till ett starkt internationellt tryck mot Iran. Vi gör det genom direkta diplomatiska kanaler och kritisk dialog, genom EU, där Sverige fortsätter att verka för en kraftfull och enad Iranpolitik, inklusive kraftiga sanktioner, och genom FN-systemets olika mekanismer. Målet för allt vi gör är att påverka situationen och åstadkomma en verklig förändring för människor i Iran.

Jag tycker att den här debatten bygger på en felaktig premiss. Den bygger på att det skulle finnas en motsättning mellan att ha kontakter med och att vara tuff mot Iran. Så är inte fallet.

Sverige kommer att fortsätta sätta press på den iranska regimen. Vi kommer att fortsätta verka för ett hårt sanktionstryck. Vi kommer att fortsätta verka för att ansvar utkrävs för de kränkningar av mänskliga rättigheter som regimen begått och begår. Och vi kommer att säga precis vad vi tycker direkt till Iran.

Interpellationsdebatten var härmed avslutad.

Dokument

[Interpellation 2024/25:747 av Nima Gholam Ali Pour \(SD\) Dialog med den iranska oppositionen i exil >](#)

[Föredragningslista >](#)

Interpellation 2024/25:747 Dialog med den iranska oppositionen i exil

av *Nima Gholam Ali Pour (SD)*

till Utrikesminister **Maria Malmer Stenergard (M)**